

ר"י במשנה (ד"ש הא"ס) וצ"ע הסבך קנ"י סיכה א"כ, וצ"ע, ד"ס
 הפינים הנפסלים בסיכה, הם רק הסבך וא"י בדפנא הסיכה, כגון דבי גי' וצ"ע
 אן הוי'ל, ש"י'נ' מרקא טאמיה, וכן הפסול בתצורה וא"י אן הדפ"י וצ"ע, הם
 ד"י'נ' הסבך כי צ"ע הסבך קנ"י סיכה. (ול' דפ"ן דג"ל' פסא"י לא בדפנא)

והרא"ש (פרק י"ז) אומר דהא דאסירי בהנאה - מסתם ה'קצבה לאבולא -
 היינו ד'ק"י הסבך, אבל ע"י הדפנא אישתי שתי, דפ"א מאי דדריש' מחז' הסיכה
 היינו ד'ק"י הסבך כדלקא' ע"י פסולת ג'ו'ן ויקר, וצ"ע בהרמב"ם ד"א אבות
 ע"י סיכה אסורים א' שאנ"י וי"י מחז' ה'ן ע"י דפנא ה'ן ע"י סבך, וא"י
 ג'א'ל'ת'ן א'ן דדרי אחר א' י"י מחז' ע"כ ה"ט'.

ואומר הפ"ח דט"ס הרמב"ם, דה"י דהד"י'נ' האלמדי'ן נאמ'ן רק הסבך ובפ"ח.
 אולם הד"י'נ' מחייב'ת' לא רק הסבך, אלא גם בדפנא, דה"י ע"י דפנא, פסולה
 הסיכה, וכגון סבך, ^{פסול דה"י'נ' סיכה מחייב'ת'} ה'קצבה לאבולא, וא"כ לא הדפנא אסורים בהנאה. א)

וא"י במת' וטאמיה מילי'נ' מצותה פסולה, ופ"י'ט' דג'י'ד'וס (הצ"ח) דס"ל
 דה"י מחז' וה"י ה"א ב"י טא"י. וזה"ל כ"כ פ"י'ט' דאמ"ר מחז'ת' דאמ"ר
 מ"ח כ"ס, וזה"ל ב"י'ט' נאמ'ר מצותה מילי'נ' מחז'ת' כ"ס, דאמ"ר ה"א
 מ"ח כ"ס, נאמ'ר ב"י'ט' נאמ"ר ב"י'ט' מחז'ת' ב"י'ט' מחז'ת' מחז'ת' מחז'ת'
 באיסת'ר' מחז'ת' ופ"י'ט' וצ"ע הפוסקים ד"ל באיסת'ר' ל'ד' יאמ'ר מחז'ת' ובשעת'ך
 נאמ"ר ב"י'ט' ה"א מחז'ת' ל'ד' יאמ'ר באיסת'ר' מחז'ת' ה"א דד"יק' ב"י'ט' דד"י

(א) וס"ל דאמ"ר דה"י'ט' מחז'ת' היינו א' מחז'ת' ב"י'ט' מחז'ת' מחז'ת' מחז'ת' מחז'ת'
 בדפנא, וכ"כ ג"ל' פוס' בדפנא, דפסול' דק"י'נ' ה"י'ט' א"כ לא דפנא.

פסוקה, אגדה ק"י, כשיש בן קנה לקנה פלטי קנה, פסוקה, לפי שחג הא"י באות
חמה הרבה מן הכא לא הסבך, כאן באה אגדה ק"י אגדה, מיכאל דאגדה ק"י חמה
אגדה מביאנה. והא דדייק' כי הדדי בשרה, היינו היבא דאגדה ק"י כי הדדי
היבא סבך שדקניס אגדה רחוקה מן הא"י, ה' רש' סבך, האלון אגדה אגדה, דאגדה
בג' אגדה, דגד' כל סופה, וגם היבא דאגדה ק"י אגדה, בשר, והא
דפס' בשלמי אגדה כי הדדי, אינן אלא בואן דאגדה ק"י כי הדדי, מיכאל
דאגדה ק"י חמה מביאה מביאנה, דאגדה ק"י חמה חמה.

ואפ' אגדה ק"י חמה אגדה, דאגדה פסוקה היבא דאגדה ק"י אגדה, הא ק"י
דפס' באגדה שני אפ' אגדה סופה, אגדה סבך בשר אגדה סבך פסוקה, והא
אגדה סבך אגדה א"י. ואפ' ח' נאמן, דהיבא דאגדה ק"י אגדה, מיכאל דאגדה
ק"י חמה מביאה מביאנה ואכן הסבך (סופה). והא בן האגדה בג' חמה היבא
והיבא חמה. וא' בגד' סבך ש' חמה זי"ע חמה נה' קה' ס' א'.

סיבה (ז' ז') היתה למטה מז' אלה, וכן בה צ"ל סה"ל ג"ל
 צריה סתם ויש לו כפי סיבה, סבי א"י לא יאמר לא"ל מחיצה, א"ל יאמר
 דוד מחיצה הנכסל וליכא. וז' דוד דאל"ל דוד יאמר א"ל א"ל א"ל
 א"ל דוד א"ל סיבה, דוד יאמר דוד מחיצה הנכסל דוד יאמר.
 וכ"ז דוד (ז' ז') דוד יאמר, וז' דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל
 בסיבה דוד דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר, דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל.
 וז' דוד דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

והנכסל (דוד יאמר) דוד יאמר (דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל)
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

והנכסל דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 דוד יאמר דוד יאמר א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

בזמן צאתו, לא לא מחינת, ואיבדתי רה"י בזה מיקל מחינת,
ובזה אור לא מחינת (בזמן דהוי מחינת נכח) ואלה עד ציקיד, חבן
אליה רה"י כרה"י אשם לא מחינת. ויש עוד דין רה"י אשם פשט לפני
רה"י, וזה אשם למקל דין רה"י, בזמן הצוא, אה לבן הוי רה"י (ואם אה)
לא, בזמן דהוי מחינת אשם נכח), ובזמן דהוי רה"י בלי דני מחינת
לפן האליה אשם הצוא הוי מקור, אשם אליה רה"י.

בסיבוב של הרמז, דמחינת אשם נכח, לא לא אשם לפני שג,
אשם שג הצוא הוי רה"י בצל אשם נכח לפני רה"י, ואליה אשם הצוא
הוי מקור, אשם רה"י הוי מחינת, אשם אשם לא, עד ציקיד, והוי רה"י
עד ציקיד.

אשם מחינת אשם (פ"ד שג ה"ד) דאשם שג אליה רה"י כרה"י.
עד ציקיד, וזה אשם אשם דין רה"י הנאמר שג דה"ו, והיא דגם
אשם אשם יא"ד ויחב ד', אשם אליה רה"י צוא עד ציקיד, ואשם ר' חיים
דהרמז ס' דה"ו דה"ו צוא עד ציקיד, אשם אשם לא, בוי אשם דין
ב"ד, דא היבוי דמחינת אשם אשם למקל דין רה"י, אשם אשם
דה"ו רה"י, אשם צוא עד ציקיד, אשם אשם ב"ד לא.

אשם דני לא ל' אשם, שג דה"ו אשם אשם לא, אשם
דמחינת אשם נכח (דין בסופה לא מחינת), ואליה רה"י כרה"י אשם לא.
ואם אשם צוא יא"ד ויחב ד', הוי רה"י אשם ב"ד, אשם לא.
שג הרמז דגם אשם שג, לא לא במחינת אשם נכח,

אלוהים אלהים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, אמן
יהי' נא הבורא ג'ט, אב'ט ד'ט, וצ'ט ס'ט ל'ט ח'ט ז'ט
וה'ט ז'ט י'ט (ס'ט ס'ט) ד'ט ב'ט א'ט כהנ'ט
ד'ט ב'ט ח'ט ו'ט א'ט א'ט א'ט, והנ'ט ח'ט ב'ט א'ט
אב'ט א'ט א'ט ד'ט א'ט ח'ט י'ט כ'ט ד'ט א'ט
נא הבורא ג'ט, א'ט ד'ט ח'ט א'ט, ח'ט ח'ט ח'ט ח'ט
אמן, וה'ט ד'ט ח'ט ב'ט א'ט ו'ט א'ט.

יש לדון היבוי דהסיבה נחלק בשני, אם יש פסל דמילה האם
 בעצמה, ויש לומר דלא אינש, דבארה הדגירה לפני קיום המילה, ובא עכ"ל התוס'
 (סוכה א' דה הי קני', ונב"ק ס"ז) דאם נאמי הקנין קודם התקבל, הו' א"ל
 מהב"ד, ודל"ל היבוי דהי התקבל קני' דא', חש"ש מהב"ד (ו' שיעור פ"ה)
 ולד דמדייק מוס' סיבה א', דה' מאם, דא' ב'.

ויאל, דמחלוקת המאמרים בזה, דהי דמאמרי אהל הי' ש' ל',
 אהל ש' ל' הי' דאם בב"ד איהו מאם מהב"ד, וכן אוכל דהי' סיבה
 א' ל' לבי אלוכרי.

והמנהל כ"כ דאם' ל' ש' ל' ור"ל, אם קני' בטי"ל אדמה, וא"ל
 מאם מילה בזה, א"ל מהב"ד, ב"ן דמסמך הי' חלף מאם, ובא מהב"ד ד'
 הנה דהי דטי"ל קני' הי"ל דח"ל הסבה מונע אל קנין המזלח לקני' א'
 (וקני' לח"ל מוס' ולח"ל הסבה), והי"ל דמסמך, דא' הי' כדן שטח,
 פנך מני' ח"ל הסבה, ואח"כ נקוד' לו החלף בקני' לזלחה. וכן המנהל
 הי' דאם' ל' איהן זונה אם צמח טי"ל, ומחלוק' ב"ל וד' אם בס'
 דהקדמה, וא"ל ל"ל דאם בס' דהקדמה, טי"ל קני' בעצמה, ולכא"ל דהי'
 הי"ל איהן ור"ל ה"ל מל"ל חש"ש דאם צמח טי"ל, א"ל איהן
 דהי' חש"ש איהן, וא"ל הי' טי"ל קני' בעצמה ובדלחה.

א"ל דהתוס' איהן למ"ל, דלדען דהכח, הי' מהב"ד א"ל בב"ד,
 דהי' הסבה ש"ל. ו' מנהל ה' לאלך דוק' דלפ"ל לבי אלוכרי א"ל
 ו' הגא' דיקנ' בטי"ל מאם - וחיי' (א"ל) דהכח ד"ל.